

РЕШЕНИЕ

№ 5617

гр. София, 06.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 04.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **4367** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по жалба на [фирма], подадена от управителя Т. И. Б., срещу Решение по част I т. 7 от Протокол № 2/20.04.2022г., на М. съвет по отбранителната индустрия и сигурността на доставките, рег. № 03.09-113/2/ от 21.04.2022 г.

С оспореното решение административният орган е отказал да издаде на жалбоподателя едногодишен лиценз за износ и внос на продукти, свързани с отбраната, и на удостоверение за регистрация и трансфер на продукти, свързани с отбраната, на удостоверение за брокерска дейност с продукти, свързани с отбраната на основании чл.20, ал.1, т.2 от ЗЕКПСОИТДУ - кандидатът не отговаря на изискванията за надеждност.

Жалбоподателят [фирма] оспорва административния акт като привежда доводи за неговата незаконосъобразност. Жалбоподателят твърди, че не са налице предпоставките за отказване на лиценза. Не приема основателност на оспорваното решение, че за него били налице данни за нарушения на принципа на надеждност и икономическа стабилност, съгл. § 2, т. 20 и т. 21 от ДР на ЗЕКПСОИТДУ. Оспорва да има законово задължение за постановяване на негативен акт от специализираната администрация затова, че има облигационни задължения към публичен орган, като по отношение на него няма влезли в сила съдебни решения, а като резултат от признатото задължение е отнесъл този въпрос до СПЧ С., при висящо производство в този съд. В тази връзка твърди, че задължението, сочено като фактическо основание за отказа, не е безспорно. Инвокира оплакване, че бил поставен в обективна невъзможност да

бил причина за забавяне дейности по освобождаване от излишно въоръжение и своевременен финансов приход на държавата, тъй като задължено лице било друго търговско дружество – [фирма], което не получавало съдействие от [фирма], а това е довело и до други съдебни процедури, наложени от търговското дружество към МО. Жалбоподателят изтъква, че законът не поставя като отрицателна предпоставка наличието на свързани лица, а отказът е мотивиран единствено с факти и обстоятелства относно свързаното лице [фирма], тъй като специалния и приложим закон не въвежда ограничение за свързани лица, а такова се предвижда по други нормативни актове. Прави се възражение за изложени неотнормими към жалбоподателя мотиви, което лишавало оспорваното решение от такива. Предвид това и тъй като жалбоподател не е засегнат от тези мотиви, отказът спрямо него е неоснователен и следва да се отмени. Претендират се разности.

Ответник - М. съвет по отбранителната индустрия и сигурността на доставките при Министерския съвет, чрез пълномощник изразява становище по неоснователност на жалбата. Прави искане за присъждане на юрк. възнаграждение.

Съдът, като разгледа доказателствата, събрани по делото, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

Жалбата, предмет на настоящото производство, е постъпила в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентния административен орган по чл.20, ал.1 от ЗЕКПСОИТДУ.

Съдът не установява нарушения на административно-производствените правила. Съставът на органа е определен в чл.3 от Постановление № 120 на МС от 25.06.2012 г. за създаване на Междудомовен съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките към Министерския съвет: съветът се състои от двама съпредседатели, секретар и членове. Съпредседатели на съвета са министърът на икономиката и министърът на отбраната. Секретар на съвета е съветник към политическия кабинет на министър-председателя. Членове на съвета са по един заместник-министър на икономиката, на отбраната, на финансите, на външните работи, на вътрешните работи, на транспорта, информационните технологии и съобщенията, на регионалното развитие и благоустройството, на здравеопазването, на енергетиката, на земеделието и храните и заместник-началник на отбраната, председателят на Държавна агенция "Държавен резерв и военновременни запаси", заместник-председател на Държавна агенция "Разузнаване" и заместник-председател на Държавна агенция "Национална сигурност". Видно от протокола, в който са посочени поименно присъствалите лица, се установява, че заседанието е проведено редовно при наличие на кворума по чл.7, ал.1 от ПМС №120/25.06.2012г. на което са Присъствали са всички определени по чл.3 от ПМС №120/25.06.2012г. членове, с изключение на министъра на финансите, заместник-министърът на регионалното развитие и благоустройството и заместник-министърът на земеделието и храните. Съгласно чл.7, ал.2 от ПМС №120/25.06.2012г. решенията на М. съвет се приемат с мнозинство от повече от половината плюс един от членовете му.

Безспорно е, че с решение на ответника от 03.01.2019 г. издаването на лиценз на жалбоподателя е отказано с мотив, че управителят на дружеството, и тогава жалбоподател е бил управител на [фирма], като с дейността си като управител на последното е представлявал заплахата за националната сигурност и икономическите

интереси на страната. Като правно основание за издаване на оспорвания отказ в това производство в оспорваното решение се сочи, че жалбоподател не отговаря на изискванията за "надеждност" и е постановен следващ отказ. Не е преценено дали са отпаднали основанията за предходния отказ, но искането е прието за допустимо.

Производството пред органа е образувано по заявление с вх.№ 03.09-113 от 02.09.2021 г., подадено от жалбоподателя, за издаване на лиценз за износ и внос на продукти, свързани с отбраната, на удостоверение за регистрация за износ и внос на продукти, свързани с отбраната; трансфер на продукти, свързани с отбраната; Подадено заявление за регистрация на брокерска дейност с продукти, свързани с отбраната. Към заявленията са приложени относими доказателства за кандидата и са платени такси за разглеждане на заявленията.

Разглеждането на исканията е определено за 23.02.22 г. по т. 21 от утвърден дневен ред на МСОИСД към МС, като предложението е посочено „без забележки“. Приложени са становища на различни институции за отсъствие на възражения, по отношение на кандидата.

На 25.02.2022 г. е проведено заседание на МСОИСД, на което е обсъдено, че по отношение заявления на [фирма] и на [фирма] решението е отложено. Постъпило е становище – възражение от страна на заявителя – Е., в което се възразява пространното обсъждане на О. на проведеното заседание и вземанията към това дружество и изпълнителни производство.

Проведена е следваща процедура, по която анкетирните институции не възразяват искането на жалбоподателя. Постъпило е становище от МО, чрез служебния министър, в което се възразява искането на жалбоподателя, като се намесват изцяло отношения с [фирма]. Т. И. Б. е съдружник в дружеството [фирма], той е и управител на дружеството до 07.09.2018 г., когато е заличен и е вписан нов управител. С У. акт от 29.08.2018г. Т. И. Б. учредява [фирма], на което е едноличен собственик на капитала и управител. Дружеството е вписано в Търговския регистър на 11.09.2018г.

Не е спорно и обстоятелството, че докато Т. И. Б. е бил управител на [фирма], последното дружество е осъдено да заплати на [фирма] – дружество със 100% държавно участие и принципал Министерство на отбраната, сума по облигационни взаимоотношения и са предприети действия по принудително изпълнение. Този факт не се спори, но се оспорва правната му стойност. Задълженият субект е трето неучастващо лице в процедурата по заявлението от 02.09.2021 г., със заявител [фирма].

М. съвет е провел заседание на 20.04.2022 г. Изслушан е представител на МО, който излага становище пред МС за ненадеждност на заявителя по подадените заявления, като основен аргумент е сходството/свързаност с осъденото О.. От представения стенографски запис се установява, че по заявлението на жалбоподателя е направен подробен доклад от заместник-министъра на отбраната, по който е проведено обсъждане. Единодушно е взето решение за отказ, като е преценено, че управителят и едноличен собственик на капитала на [фирма] не отговаря на изискванията за надеждност, тъй като представлява заплаха за националната сигурност и икономическите интереси на Република България. Този извод е направен въз основа на договорите, по които е било налице забавено изпълнение от [фирма], в периода когато управител на дружеството е бил Т. И. Б., и във връзка с които е постановено осъдителното съдебно решение. Съветът е приел, че поради действията на Т. И. Б., в

качеството му на управител на [фирма], той не отговаря на изискванията за надеждностна представляването от него [фирма] .

Сочи се че управителят на дружеството, жалбоподател, по силата на влезли в сила съдебни актове от 2019 г., решения на АССГ и ВАС, с които е потвърден предходен отказ, е създал предпоставка за заплахата на националната сигурност. В противовес на тези съждения в оспорваното решение, към приложенията към заявленията има писмо от 04.02.2022 г. на зам. председател на ДАНС, че за процедурата пред МСОИСД към МС, управителя на [фирма] е съгласуван /в положителен смисъл/на основание чл. 14, ал. 1, т. 4 от ЗЕКПСОИТДУ. Във връзка с това е приложено и удостоверение на ТД на НАП, че търговецът няма задължения. Издадено е и служебно електронно свидетелство за съдимост, за чисто съдебно минало на управителя. От изложеното следва единствения извод, че към заявленията са приложени всички доказателства, които са предпоставка за допустимост на заявлението, както и липсата на предпоставки, които по закон да препятстват кандидата при обсъждане на заявлението му.

Оспорваното решение се формира единствено на възражения на представител на МО – министъра и/или негов представител. Безкомпромисното им становище е за дължимост на суми по силата на осъдително решение на САС, влязло в сила и изпълнително производство спрямо неучастващо в процедурата търговско дружество. Съдът приема, че позицията на този орган е следствие от затруднено изпълнение на събиране на сумите, за които третото лице е осъдено. Позицията на МО е едностранчива, а противно на нея няма никакви доказателства, освен съдебни актове преди 3 години, по които на жалбоподателя е отказано издаване на лиценз и др. да е лишен от "надеждност" и следва ли, че ако е имал управленски функции назад във времето в осъденото търговско дружество, в настоящия случай ще прояви системност за това, да е лишен от "надеждност". Съдът не намира пряка връзка, както твърди представителят на ответника, че тези установени с влезли в сила актове на Междувдомствения съвет факти са и ще бъдат вечна отрицателна предпоставка за разглеждане на исканията на жалбоподателя. Намесва се поведение на собственика на капитала на жалбоподателя, от което е направен извод за застрашени икономически интереси на РБ, по неизпълнение на задължения, признати по съдебен ред. Основно е коментирана дейност и личността на управител/бивш управител както на жалбоподателя, така и на осъденото търговско дружество, в което този управител, сега като обикновен съдружник има един дял от капитала на О.. Неизпълнението на влязло в сила съдебно решение, не е иманентно като поведение на задълженото лице. Това е и основание да се премине към принудително изпълнение на задължение, в което производство значително се утежнява финансовата обезпеченост на длъжника. Субект на изпълнителното производство в случая е било О., в което управител е бил управителя и собственик на капитала на жалбоподателя, освободен към 2018 г.

М. съвет отказва с мотивирано решение издаването или изменянето на лиценз или сертификат за получател или извършването на регистрация, когато: 1. са налице обстоятелства, които противоречат на определените в чл. 1, ал. 2 цели и задължения; 2. не е представен някой от изискуемите документи по чл. 14 - 17 и/или 19, или лицето по чл. 5, т. 1 не отговаря на изискванията за надеждност и икономическа стабилност; информацията в заявлението и в приложенията към него документи не съответства на изискванията на чл. 14 - 17 или 19, е непълна или е невярна. Достатъчно е да се установи наличие на една от отрицателните предпоставки, за да се обоснове отказ. В

случая органът е мотивирал отказа с наличие на предпоставката по т.2, в последната хипотеза – кандидатът не отговаря на изискванията за надеждност. Легалното определение за „надеждност“ по смисъла на ЗЕКПСОИТДУ се съдържа в § 2, т.20 от ДР на закона. Относива към процесния случай е последната буква в): "Надеждност" на лицата за извършване на дейностите по този закон е налице, когато не са налице данни, че управител или член на управителен или контролен орган, или физическото лице, което пряко участва в осъществяването на дейностите по този закон, представлява заплахата за националната сигурност, икономическите и външнополитическите интереси на Република България, укрепването на международния мир и сигурност и изпълнението на международните задължения на Република България. В тази разпоредба се съдържат множество хипотези, като за да се обоснове ненадеждност, е достатъчно да е налице само една от тях – в случая наличие на данни за собственика и управителя на дружеството кандидат за участие в дейност, която застрашава икономическите интереси и националната сигурност на страната. Въз основа на неустановените факти съдът намира тази предпоставка за недоказана и необоснована.

Финансова нестабилност на трето лице и пасивно процесуално поведение в изпълнителното производство по задължение от 2019 г. не са основание да се санкционира жалбоподателя, а също така той не е свързано лице, както и да се прилага това от ответник. Както правилно се отбелязва в жалбата, в случая свързаността не е основание за постановленията оказ, на първо място, защото специалният закон не я въвежда като ограничение. Свързаността на лицата не е основание за отказ, каквито доводи навежда жалбоподателят. В случая ненадеждността следва да се преценява *intuito personae*, като безспорно следва да е установено, управителя на дружеството кандидат, в това качество да е извършил действия, които попадат в някоя от хипотезите на §2, т.20, б. „в“ от ДР на ЗЕКПСОИТДУ - „че са налице данни, че управител или член на управителен или контролен орган, или физическото лице, което пряко участва в осъществяването на дейностите по този закон, представлява заплахата за националната сигурност, икономическите и външнополитическите интереси на Република България, укрепването на международния мир и сигурност и изпълнението на международните задължения на Република България.“ В мотивите на оспорваното решение се сочи, че управителят на жалбоподателя, е създал предпоставка за заплахата на националната сигурност, а законовата редакция е да има данни, че представлява заплахата затова. След необорим документ от ЗАНС, с което се съгласува управителят по ЗЕКПСОИТДУ, съдът не приема, че становището на МО като страна (в сл. СТМО Е.) в производства по изпълнение/неизпълнение на договорни или др. частноправни задължения може да опровергае становището на специализираната ДАНС. В случая, съдът приема, че има незаконосъобразно даден превес на становище на един от членовете на М. съвет, което *in fine* е мотив за постановленията отказ. По административната преписка са представени множество становища от представителството на различните министерства и ведомства ангажирани с участие в М. съвет. Извън това на МО, останалите не възразяват срещу издаването на исканите лицензи от жалбоподателя.

Съдът приема, че обжалваното решение не е мотивирано и в изискванията на чл. 35 от АПК не са обсъдени, като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Административен орган не прави съпоставка между множеството

доказателства, извън становището на МО по отношение на задълженото към тях дружество и превратно приема, че дружественото участие на представляващия жалбоподателя е заплаха за националната сигурност. Административният акт не е издаден в съответствие с материалния закон и с целта му. Установиха се отменителните основания по чл.146 от АПК и жалбата срещу него следва да бъде уважена. Решението следва да бъде отменено и преписката се върне на ответник за цялостна преценка по отношение на това как и в каква степен е застрашена националната сигурност, и другите предпоставки по т. 20, б. „в“ от § 2 ДР ЗЕКПСОИТДУ ако са приложими основанията за отказ по заявленията от 02.09.2021 г. Следва да се направи преценка как дружеството жалбоподател е не доказва икономическа стабилност, без да се цени такава на третото неучастващо в процеса лице [фирма].

На последно място, съдът не оспорва предходни съдебни актове, постановени от състав на този съд, както и такъв на ВАС. Тези съдебни решения не са обвързващи - процедурата, дори да е била между същите страни е за друг период. Съдебните актове не се ползват с неограничена във времето сила, за всяко следващо заявление и по отношение на страните в административното производство.

При този изход на спора искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по аргумент от чл. 143, ал. 1 от АПК е основателно. Сторените в процеса разноски са в размер на 450 лева, за които следва да бъде осъден М. съвет по отбранителната индустрия и сигурността на доставките да заплати на жалбоподателя.

Воден от изложеното, съдът:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Т. И. Б., Решение по част I т. 7 от Протокол № 2/20.04.2022г. на М. съвет по отбранителната индустрия и сигурността на доставките при Министерския съвет.

ВРЪЩА преписката за ново произнасяне от М. съвет по отбранителната индустрия и сигурността на доставките при Министерския съвет по заявления №№ по вх. № 03.09 – 113/02.09.2021 г.

ОСЪЖДА М. съвет по отбранителната индустрия и сигурността на доставките при Министерския съвет да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК] сумата 450 /четирисотин и петдесет/ лева, разноски.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

съдия: